



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **BEZ H2O s.r.o.**, Národní 973/41, Praha 1 – Staré Město, zast. advokátem JUDr. Petrem Vaňkem, Na Poříčí 1041/12, Praha 1 – Nové Město, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2018, čj. 10717/18/5100-41458-711994, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2022, čj. 9 Af 16/2018 – 116,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Předmětem žaloby podané před městským soudem byl zajišťovací příkaz vydaný dle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve spojení s § 103 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Konkrétně šlo o zajišťovací příkaz vydaný Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (správce daně) ze dne 5. 1. 2018, potvrzený rozhodnutím žalovaného z 6. 3. 2018. Žalobkyni (stěžovatelce) příkaz uložil, aby okamžikem jeho vydání zajistila úhradu dosud nestanovené DPH za zdaňovací období červenec 2017 složením jistoty na depozitní účet správce daně.

[2] O věci rozhoduje NSS i městský soud již podruhé. Poprvé městský soud žalobě vyhověl a rozsudkem zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak samotný zajišťovací příkaz. Dle soudu daňové orgány zajišťovací příkaz dostatečně neodůvodnily, a to ani ve vztahu k pravděpodobnosti doměření daně, ani ve vztahu k obavě o budoucí dobytost či vymahatelnost daně. Daňové orgány ani nevysvětlily, proč se stal zajišťovací příkaz účinným a vykonatelným okamžikem jeho vydání (viz rozsudek městského soudu ze dne 26. 5. 2021, čj. 9 Af 16/2018 - 77). Tento rozsudek však zrušil NSS svým prvním rozsudkem v této věci. Správce daně podle NSS dostatečně odůvodnil, proč tu jsou indicie nasvědčující budoucímu stanovení daně a proč tu jsou odůvodněné obavy o budoucí vybrání daně. Současně v dané věci hrozilo nebezpečí z prodlení,

proto mohl zajišťovací příkaz nabýt účinnosti a vykonatelnosti okamžikem jeho vydání (viz rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2021, čj. 10 Afs 274/2021 - 48).

[3] V pořadí druhým rozsudkem tentokráte městský soud žalobu zamítl. Vyšel ze závazného právního závěru NSS, který ve většině jen odcitoval.

[4] Proti rozsudku městského soudu podala stěžovatelka stručnou kasační stížnost. V ní nejprve popisuje průběh dosavadních soudních řízení a jejich závěry, v části III. pak kritizuje nové rozhodnutí městského soudu, které je prý v rozporu s judikaturou NSS: Kritizuje též první rozsudek NSS v této věci. Trvá na tom, že správce daně zajišťovací příkazy nedostatečně odůvodnil a neprokázal nebezpečí z prodlení.

[5] Žalovaný souhlasí s názorem městského soudu, který se opírá o předchozí rušící rozsudek NSS. Navrhuje kasační stížnost zamítnout, k jednotlivým kasačním bodům se vyjadřuje a upozorňuje, že městský soud rozhodl v souladu s názorem NSS.

[6] Předtím, než se NSS mohl zabývat důvodností kasační stížnosti, musel nejdříve posoudit její přípustnost. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná *proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*. Hlavní účel zákazu opakované kasační stížnosti je zamezit tomu, aby se NSS musel znovu zabývat věcí, u které již jednou svůj právní názor vyslovil, a to v situaci, kdy se krajský soud tímto právním názorem řídil. Aby mohla být opakovaná kasační stížnost přípustná, musí námitky v ní vznesené mířit na ty závěry krajského soudu, k nimž se v předchozím řízení nemohl závazně vyjádřit ani NSS [srov. např. nález ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05 (N 119/37 SbNU 519), resp. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009 - 165, č. 2365/2011 Sb. NSS]. Příkladem je situace, kdy prvou kasační stížnost podal jiný účastník než ten, který podal kasační stížnost druhou. Např. lze jen stěží předpokládat, že žalovaný bude v první kasační stížnosti zpochybňovat ty části rozsudku krajského soudu, které mu daly za pravdu, NSS se proto ani těmito pasážemi v zásadě nemůže zabývat, neboť by šel nad rámec důvodů kasační stížnosti. Zákaz opakované kasační stížnosti jistě nezamezuje žalobci, aby v druhé kasační stížnosti zpochybnil pasáže rozsudku krajského soudu první kasační stížností nijak nezpochybněné.

[7] V nynější věci však drtivá většina kasačních námitek napadá jen nedostatečné prokázání nutnosti a odůvodnění zajišťovacího příkazu, k nimž se již NSS v prvním rozsudku závazně vyslovil. Právní názory v prvním rušícím rozsudku uvedené jsou závazné pro NSS i v tomto řízení, proto jsou téměř všechny stížnostní body nepřipustné.

[8] Přípustná je tak jen námitka, že v nalézacím řízení nakonec žádný podvodný řetězec prokázán nebyl. Daňové orgány sice daň vyměřily, ovšem proto, že stěžovatelka neprokázala přímé dodavatele, říká stěžovatelka. Dle NSS se tím snaží stěžovatelka narušit závaznost předchozího rušícího rozsudku pro změnu skutkového stavu (což je obecně možné). NSS nicméně nemusel ověřovat ani prokazovat tato nová tvrzení. Již v prvním rozsudku totiž NSS v obecné rovině vysvětlil rozdíl mezi odůvodněním zajišťovacího příkazu a rozhodnutím o stanovení daně. Při vydání zajišťovacího příkazu se prokazuje existence *přiměřené pravděpodobnosti*, že daň bude v budoucnu stanovena, kdežto v nalézacím řízení se dokazuje, zda má být daň stanovena (10 Afs 274/2021, bod 11). I když tedy nakonec daňové orgány stanovily daň z jiného důvodu, nebo dokonce i kdyby snad nakonec dospěly k závěru, že tu žádná dlužná daň není, nemělo by to žádný dopad na zákonnost zajišťovacího příkazu.

pokračování

[9] Jediná přípustná kasační námitka důvodná není. NSS proto kasační stížnost dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Stěžovatelka nebyla ve věci úspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Ani žalovaný nemá nárok na náhradu nákladů řízení, jelikož mu žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu